Prima instanță: Judecătoria Chișinău (sediul Centru) judecător Guzun Corneliu
Dosarul nr. 2a-2673/25 (2-24067114-02-2a-28072025)

D E C I Z I E

5 noiembrie 2025 mun. Chişinău

Colegiul Civil, comercial și de contencios administrativ
al Curţii de Apel Centru

Instanța compusă din:
Preşedintele şedinţei, judecătorul: Arhip Valeriu
Judecătorii: Corlăteanu Diana și Ghedrovici Nicolae
Grefier: Goncear Violeta

examinând în şedinţă de judecată publică, cererea de apel declarată de Inspectoratul General al Poliției împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 7 mai 2025, adoptată în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată înaintată de Alexa Marian împotriva Inspectoratului General al Poliției, Ministerul Justiției al Republicii Moldova cu privire la repararea prejudiciului cauzat prin tragerea ilegală la răspundere contravențională,

a c o n s t a t a t :

Circumstanțele cauzei:

La 18 iunie 2024, Alexa Marian a depus cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului General al Poliției, Ministerul Justiției al Republicii Moldova cu privire la repararea prejudiciului cauzat prin tragerea ilegală la răspundere contravențională.

În motivarea acțiunii, reclamantul a indicat că, prin hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 3 martie 2023 a fost admisă contestația depusă de reclamantul Alexa Marian împotriva deciziei agentului constatator din cadrul INSP al IGP al MAI din 20.03.2022, emisă în privința acestuia. Au fost anulate procesul-verbal cu privire la contravenție seria MAI05 490951 și decizia de sancționare din data de 20 martie 2022 de aplicare a amenzii în mărime de 30 u/c (echivalentul a 1500 MDL) și trei puncte de penalizare, adoptată de agentul constatator din cadrul Inspectoratului Național de Securitate Publică al Inspectoratului General de Poliție în cauza contravențională de învinuirea lui Alexa Marian în comiterea faptei contravenționale, din motivul lipsei faptei imputate, prevăzute de art. 240 alin. (1) Cod contravențional, cu încetarea procesului contravențional.

Reține că, hotărârea instanței de fond a fost contestată de agentul constatator, dar a fost menținută prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 3 octombrie 2023.

Astfel, printr-o decizie judecătorească irevocabilă a fost anulată decizia de sancționare aplicată ilegal de agentul constatator din cadrul IGP al MAI.

În continuare reține că, conform prevederilor articolului 2007 din Codul Civil, prejudiciul cauzat persoanei prin acțiunile organelor de urmărire penală, ale procuraturii sau ale instanțelor de judecată se repară de către stat integral, indiferent de vinovăția persoanei responsabile.

Corespunzător, în speță atestă că sunt întrunite condițiile de răspundere a statului prevăzute de Legea 1545 din 25.02.1998 (art. art. 1-11 și 13), cum și de Codul civil (art. art. 19, 1998, 2007, 2025, 2036 și 2037).

Cu referire la înaintarea prezentei acțiuni împotriva IGP al MAI și împotriva Ministerului Justiției, explică faptul dat prin aceea că potrivit legii 1545 statul, în genul respectiv de litigii este reprezentat de Ministerul Justiției, iar în cazul aplicării sancțiunilor contravenționale de autoritățile statului, altele decât instanțele de judecată, prejudiciul se repară de aceste autorități.

Corespunzător, acțiunea este înaintată către Ministerul Justiției, care reprezintă statul și către Inspectoratul General al Poliției al MAI, deoarece amenda a fost aplicată de agentul constatator din cadrul acestei autorități. Astfel, de la autoritățile statului sus-numite, responsabile potrivit legii de repararea prejudiciului cauzat prin atragerea și supunerea ilegală a reclamantului la răspundere și pedepsei contravenționale urmează a fi încasat prejudiciul moral cauzat prin această încălcare în cuantum de 3000 MDL, prejudiciul material cauzat prin această încălcare, ce constituie cheltuielile de asistență juridică suportate în cadrul procedurii contravenționale în cuantum de 5000 MDL și cheltuielile de asistență juridică suportate în cadrul actualului proces civil pentru instanța de fond, în cuantum de 3000 MDL.

La 6 martie 2025, reclamantul a depus o cerere de chemare în judecată concretizată prin care a solicitat: încasarea, în mod solidar, de la Inspectoratul General al Poliției al MAI și Statul Republica Moldova, reprezentat de Ministerul Justiției în folosul lui Alexa Marian echivalentul bănesc al prejudiciului moral în sumă de 3 000 lei, prejudiciul material în sumă de 5 000 lei, cheltuielile de asistență juridică suportate în actuala cauză civilă în prima instanță în sumă de 5 000 lei și taxa de timbru în sumă de 200 lei.

Soluția primei instanțe:

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 7 mai 2025, s-a admis parțial cererea de chemare în judecată înaintată de Alexa Marian împotriva Inspectoratului General al Poliției, Ministerul Justiției al Republicii Moldova cu privire la repararea prejudiciului cauzat prin tragerea ilegală la răspundere contravențională.

S-a încasat din contul Inspectoratului General al Poliției în beneficiul lui Alexa Marian suma de 2 000 (două mii) lei, cu titlu de prejudiciu moral și suma de 5 000 (cinci mii) lei, cu titlu de prejudiciu material cauzat prin tragerea ilegală la răspundere contravențională.

S-a încasat din contul Inspectoratului General al Poliției în beneficiul lui Alexa Marian taxa de timbru în sumă de 200 (două sute) lei și cheltuielile de asistență juridică în sumă de 3 000 (trei mii) lei.

În rest, pretențiile reclamantului s-au respins, ca neîntemeiate.

Solicitările apelantului:

Nefiind de acord cu soluția primei instanțe, la 8 mai 2025, Inspectoratul General al Poliției a depus apel nemotivat împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 7 mai 2025, solicitând admiterea cererii de apel, casarea integrală a hotărârii instanței de fond, cu emiterea unei noi hotărâri de respingere integrală a acțiunii.

Argumentele apelantului:

În motivarea cererii de apel, Inspectoratul General al Poliției a indicat că nu este de acord cu hotărîrea contestată, o consideră neîntemeiată, fiind pasibilă casării.

Menționează că capetele de cerere privind solicitarea încasării prejudiciului material cu titlu de cheltuieli de asistenţă juridică suportate în cadrul procesului contravenţional în mărime de 5 000 lei şi a prejudiciului material cu titlu de cheltuieli de asistenţă juridică suportate în cadrul procesului civil în mărime de 3 000 lei, prejudiciului moral, în mărime de 3 000 lei şi cheltuielile de judecată, cu titlu de taxă de timbru în mărime de 200 lei sunt neîntemeiate, nefondate, abuzive şi pur declarative.

Face referire la art. 383 alin. (1) din Codul contravenţional, „*Cheltuielile de administrare şi de conservare a probelor, de retribuire a apărătorului, alte cheltuieli aferente procesului contravenţional se suportă de contravenient sau de stat în modul stabilit de legislaţie”, alin. (3) al aceluiaşi articol prevede că „Persoana în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional se repune în dreptul de care a fost privată şi ei i se repară cheltuielile suportate în proces dacă, prin hotărâre definitivă, este declarată nevinovată sau răspunderea sa contravenţională este înlăturată, cu excepţia cazului de amnistie”.*

Astfel, repunerea în drepturi a persoanei se efectuează în cazuri exhaustive şi anume, dacă prin hotărâre definitivă, persoana în privinţa căreia a fost pornit proces contravenţional este declarată nevinovată şi/sau răspunderea sa contravenţională este înlăturată.

De asemenea, potrivit prevederilor art. 384 alin. (2) lit. u) al Codului contravenţional, „*Persoana în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional are dreptul să ceară şi să primească repararea prejudiciului cauzat de acţiunile nelegitime ale autorităţii competente să soluţioneze cauza contravenţională”.*

Iar potrivit prevederilor art. 384 alin. (31) din Codul contravenţional, este indicat expres: *„Dreptul prevăzut la alin. (2) lit. u) se oferă doar în cazul în care prin hotărâre judecătorească definitivă s-a constatat caracterul ilicit al acţiunilor sau al inacţiunilor autorităţii competente să constate contravenţia sau să soluţioneze cauza contravenţională”.*

În această ordine de idei, consideră că Alexa Marian, în speţa expusă în cererea de chemare în judecată nu se află în nici una din cazurile expuse supra.

Respectiv, în primul caz, nu există nici o hotărâre definitivă prin care reclamantul să fi fost declarat nevinovat, ori procesul-verbal contravenţional a fost anulat de către instanţa de judecată fiind anulată şi decizia agentului constatator, în temeiul art. 441 şi art. 448 din Codul contravenţional, motivând lipsa faptului contravenţiei.

În cel de-al doilea caz, răspunderea contravenţională, conform prevederilor art. 19 din Codul contravenţional, este înlăturată în cazul: legitima apărare; starea de extremă necesitate; constrângerea fizică şi/sau psihică; riscul întemeiat; cazul fortuit.

Susţine că instanţa de judecată, care a examinat contestaţia asupra procesului-verbal cu privire la contravenţie, nu a constatat existenţa nici unui caz enumerat supra.

Nu în ultimul rînd, atrage atenţia că din hotărârea anexată de către reclamant la cererea de chemare în judecată nu se constată condiţia obligatorie stipulată de prevederile art. 384 alin. (3^1) din Codul contravenţional şi anume nu a fost constatat caracterul ilicit al acţiunilor sau al inacţiunilor autorităţii competente să constate contravenţie sau să soluţioneze cauza contravenţională.

Mai mult ca atât, în conformitate cu prevederile art. 450 alin. (2) din Codul contravenţional, constatând în procesul de judecată fapte de încălcare a legalităţii şi a drepturilor omului, instanţa de judecată emite, odată cu hotărârea, şi o încheiere interlocutorie, prin care aceste fapte se aduc la cunoştinţă persoanei cu funcţie de răspundere responsabile. O astfel de încheiere nu a fost emisă în cadrul examinării dosarului contravenţional, or instanţa s-a expus din punct de vedere procedural asupra nulităţii procesului-verbal cu privire la contravenţie.

Relatează că agentul constatator la momentul depistării comiterii unei fapte care poate fi calificată drept contravenţie, este obligat nemijlocit de a întreprinde toate măsurile prevăzute de Codul contravenţional.

Din acest motiv, acestea nici într-un caz nu pot fi calificate drept acţiuni ilegale, deoarece îndeplinirea cu exactitate a atribuţiilor de serviciu este o îndatorire directă, motiv din care nu pot fi reţinute argumentele intimatului precum că, agentul constatator ar fi comis careva abateri de la prevederile legale.

Astfel, se constată faptul că acţiunile agentului constatator al Inspectoratului naţional de securitate publică au fost perfect legale, săvârşite în temeiul şi în conformitate cu legislaţia în vigoare, iar cererea de chemare în judecată depusă de reclamant este una neîntemeiată, neavând suport juridic şi acţiunile reclamantului sunt de fapt cu rea credinţă.

Opinează că Alexa Marian din motive neclare a înaintat o cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului General al Poliţiei, motivând solicitările prin prisma prevederilor Legii nr. 1545/1998 privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acţiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii şi ale instanţelor judecătoreşti.

Susține că, pentru angajarea răspunderii statului pentru prejudiciul cauzat prin erori judiciare şi de urmărire penale, este nevoie de existenţa faptei ilicite, respectiv nu orice acţiune a organelor de drept atrage răspunderea statului, la caz atragerea la răspundere contravenţională şi aplicarea de către agentul constatator a amenzii contravenţionale nu atrage răspunderea statului.

Indică că, întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenţie constituie o modalitate legală de desfăşurare a procesului contravenţional, iar însăşi pornirea procesului contravenţional cu privire la contravenţie, recunoaşterea persoanei în calitate de contravenient sunt măsuri procesuale ce ţin de procesul contravenţional care nu încalcă în esenţă drepturilor ale persoanei şi nu cauzează prejudicii dacă nu sunt definitive şi dacă nu afectează iremediabil drepturi ale persoanei în privinţa cărei se întocmeşte proces-verbal cu privire la contravenţie.

Reiterează că procesul-verbal cu privire la contravenţie a fost întocmit nu de către o autoritate publică, dar de către agentul constatator, de unde reiese că instituţia nu poate răspunde pentru acţiunile agentului constatator, care acţionează independent şi în conformitate cu legislaţia în vigoare.

Reție că reieşind din materialele dosarului, Alexa Marian nu poate pretinde de la apelantul Inspectoratul General al Poliţiei prejudiciului material cu titlu de cheltuieli de asistenţă juridică suportate de intimat în cadrul examinării procesului-verbal cu privire la contravenţie în sumă de 5 000 lei, precum şi a cheltuielilor pentru asistenţă juridică în procesul civil în sumă de 3 000 lei, a prejudiciului moral în mărime de 3 000 lei cauzat în rezultatul atragerii ilegale la răspundere contravenţională şi cheltuielilor de judecată cu titlu de taxă de timbru în mărime de 200 lei, în condiţiile în care acesta nu este pârâtul corespunzător, or potrivit art. 5 alin. (1) al Legii privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acţiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii şi ale instanţelor judecătoreşti, cauzele cu privire la repararea prejudiciului material şi moral se examinează în conformitate cu normele de procedură civilă în vigoare. Organul care reprezintă statul în instanţa de judecată pe această categorie de cauze este Ministerul Justiţiei.

In această ordine de idei, în sensul normelor legale sus enunţate, consideră că Inspectoratul General al Poliţiei, împotriva căruia au fost formulate pretenţii în prezenta cauză, de fapt este pârâtul necorespunzător, or la caz organul care reprezintă statul în instanţa de judecată pe această categorie de cauze este Ministerul Justiţiei, respectiv Ministerul Justiţiei în calitate de reprezentant al statului este cel ce trebuie să aibă calitatea procedurală de pârât.

Indică că intimatul nu a demonstrat cumularea tuturor condiţiilor generale necesare pentru antrenarea răspunderii Inspectoratului General al Poliţiei în prezenta speţă, ceea ce exclude răspunderea acestuia şi necesitatea reparării presupusului prejudiciu material şi moral, care survine doar drept consecinţa directă a faptei ilicite comisă de autorul acesteia, situaţie care în speţă nu se atestă.

Referitor la capătul de cerere privind solicitarea prejudiciului material, în mărime de 3000 lei, cu titlu de cheltuieli pentru asistenţă juridică suportate de intimat în cadrul examinării procesului contravenţional şi procesului civil, Inspectoratul General al Poliţiei suplimentar normelor invocate supra, atrage atenţia asupra prevederilor imperative ale art. 63 alin. (5) a Legii nr. 1260/2002 cu privire la avocatură, cheltuielile suportate în legătură cu acordarea de către avocat a asistenţei juridice în organele de urmărire penală şi instanţele de judecată în cauzele penale, civile şi administrative se încasează concomitent cu soluţionarea cauzei în fond, fără o procedură litigioasă prealabilă.

Referitor la solicitarea intimatului privind cheltuielile de judecată, menţionează că, instanţa de fond a dat o apreciere cuvenită prezentei solicitări şi a respins-o ca neîntemeiată.

Respectând principiul contradictorialității, instanța de apel a expediat în adresa intimaților cererea de apel, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței.

Astfel, la 23 octombrie 2025, Alexa Marian prin intermediul reprezentantului său, avocatul Vladimirov Natalia a prezentat referința asupra cererii de apel prin care a solicitat respingerea cererii de apel, cu menținerea hotărîrii instanței de fond și încasarea din contul Inspectoratului General al Poliției în beneficiul lui Alexa Marian a cheltuielilor de asistență juridică suportate în instanța de apel în mărime de 3 000 lei.

Termenul legal de declarare a apelului:

În conformitate cu prevederile art. 362 alin. (1) din Codul de procedură civilă, termenul de declarare a apelului este de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, dacă legea nu prevede altfel.

În acest context, având în vedere că dispozitivul hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) a fost pronunțat la 7 mai 2025, iar cererea de apel a fost depusă la 8 mai 2025, prin intermediul poștei electronice (f.d. 81-83), Completul judiciar constată că apelul a fost declarat în termenul prevăzut de lege.

Poziția părților în ședința de judecată în instanța de apel:

În ședința de judecată a instanței de apel, reprezentantul apelantului Inspectoratul General al Poliției, Busuioc Teodora a susținut apelul său și a solicitat admiterea acestuia în sensul declarat.

Reprezentantul intimatului Alexa Marian, avocatul Vladimirov Natalia în ședința de judecată a instanței de apel a susținut argumentele invocate în referință și a pledat pentru respingerea apelului cu menținerea hotărîrii instanței de fond.

În ședința de judecată a instanței de apel, intimatul Alexa Marian și Ministerul Justiției nu s-au prezentat, procedura de citare fiind respectată. Astfel, instanța de apel consideră posibilă examinarea cauzei în apel, în lipsa participanților neprezenți. Or, potrivit art. 379 alin. (2) din Codul de procedură civilă, neprezentarea în şedinţa de judecată a apelantului sau a intimatului, a reprezentanţilor acestora, precum şi a unui alt participant la proces, citaţi legal despre locul, data şi ora şedinţei, nu împiedică judecarea apelului.

Aprecierea instanței de apel:

Audiind explicațiile părților pe dosar, analizând legalitatea şi temeinicia hotărârii contestate, prin prisma argumentelor invocate în cerereae de apel şi în raport cu materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru conchide cererea de apel ca fiind neîntemeiată şi care urmează a fi respinsă, cu menținerea hotărârii contestate a primei instanțe, din motivele ce succed.

În conformitate cu prevederile art. 385 lit. a) din Codul de procedură civilă, instanţa de apel, după ce judecă apelul, este în drept să respingă apelul şi să menţină hotărârea primei instanţe.

În temeiul art. 373 alin. (1), (2), (3) din Codul de procedură civilă, instanţa de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referinţelor şi obiecţiilor înaintate, legalitatea şi temeinicia hotărârii atacate în ceea ce priveşte constatarea circumstanţelor de fapt şi aplicarea legii în primă instanţă. În limitele apelului, instanţa de apel verifică circumstanţele şi raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanţe, precum şi cele care nu au fost stabilite, dar care au importanţă pentru soluţionarea cauzei, apreciază probele din dosar şi cele prezentate suplimentar în instanţă de apel de către participanţii la proces. În cazul în care motivarea apelului nu cuprinde argumente sau dovezi noi, instanţa de apel se pronunţă în fond, numai în temeiul celor invocate în primă instanţă.

Colegiul judiciar, verificând legalitatea şi temeinicia hotărârii primei instanţe în raport cu prevederile art. 238-241 din Codul de procedură civilă constată că, dispoziţiile procedurale invocate au fost respectate în tot, astfel instanţa de fond a dat o apreciere corectă raportului juridic stabilit între părţi, a constatat şi elucidat pe deplin circumstanţele importante pentru soluţionarea cauzei, concluziile instanţei de fond expuse în hotărâre fiind în corespundere cu probele administrate, iar normele de drept material au fost aplicate corect.

În accepțiunea art. 6 CEDO, instanței judecătorești îi este atribuită obligația de a efectua o examinare efectivă a motivelor, argumentelor și probelor părților, cu

excepția cazului în care se apreciază relevanța acestora și fără a fi înțeleasă că implicând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs Țările de Jos).

Din interpretarea art. 6 al CEDO, se reține că, pronunțarea de către instanțele judecătorești a unor hotărâri motivate constituie una dintre garanțiile dreptului fundamental la un proces echitabil și acesta presupune obligațiunea instanței judecătorești de a se expune în hotărârile contestate asupra tuturor cerințelor acțiunii, precum și argumentelor invocate de către părți întru, respectiv, admiterea sau respingerea acestora.

Potrivit recomandărilor avizului nr.11 din 2008 al Consiliului Consultativ al Judecătorilor Europeni (CCJE) în atenţia Comitetului de Miniştri al Consiliului Europei privind calitatea hotărârilor judecătoreşti, o motivaţie şi o analiză clară sunt cerinţele fundamentale ale hotărârilor judecătoreşti şi un aspect important al dreptului la un proces echitabil.

Totodată, Colegiul judiciar consideră necesar să menționeze că nu va formula un răspuns detaliat pentru fiecare argument al apelantului, ci va analiza doar motivele decisive pentru soluționarea prezentei cauze (a se vedea Gard Ruiz vs Spania (Marea Cameră), 21 ianuarie 1999, parag.26, Moreira Fereira vs Portugalia (nr.2) (Marea Cameră), 11 iulie 2017, parag.84,98).

Instanța de apel reține că, la 18 iunie 2024, Alexa Marian a depus cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului General al Poliției, Ministerul Justiției al Republicii Moldova cu privire la repararea prejudiciului cauzat prin tragerea ilegală la răspundere contravențională.

Fiind învestită cu soluționarea cauzei în fond, prin hotărârea din 7 mai 2025, Judecătoria Chișinău (sediul Centru) a concluzionat asupra temeiniciei parțiale a acțiunii depuse de Alexa Marian și a încasat din contul Inspectoratului General al Poliției în beneficiul lui Alexa Marian suma de 2 000 (două mii) lei, cu titlu de prejudiciu moral și suma de 5 000 (cinci mii) lei, cu titlu de prejudiciu material cauzat prin tragerea ilegală la răspundere contravențională.

A încasat din contul Inspectoratului General al Poliției în beneficiul lui Alexa Marian taxa de timbru în sumă de 200 (două sute) lei și cheltuielile de asistență juridică în sumă de 3 000 (trei mii) lei.

În rest, pretențiile reclamantului s-au respins, ca neîntemeiate.

Astfel, prevederile legale enunțate în mod expres, obligă instanța de apel să verifice circumstanțele și raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum și cele care nu au fost stabilite și este obligată să verifice legalitatea hotărârii în întregul ei și să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Completul de judecată, analizând materialele anexate la dosar, în coraport cu legislația în vigoare ce guvernează raportul juridic litigios, a ajuns la concluzia că soluția dată de către instanţa de fond este motivată și întemeiată.

Din suportul probator prezent la materialele cauzei rezultă că, la 20 martie 2022, agentul constatator din cadrul Inspectoratului Național de Securitate Publică, Eugeniu

Vicol a întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI 05490951, prin care Alexa Marian a fost recunoscut vinovat în comiterea contravenției prevăzute de art. 240 alin.(1) Cod contravențional.

Prin hotărârea Judecătoriei Chişinău (sediul Buiucani) nr. 5r-4855/2022 din 03 martie 2023, s-a admis contestația depusă de Alexa Marian împotriva deciziei agentului constatator din cadrul INSP al IGP din 20 martie 2023, emisă în privința acestuia; S-a anulat procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI05 490951 și decizia de sancționare din data de 20 martie 2022 adoptată de agentul constatator din cadrul Inspectoratului Național de Securitate Publică al Inspectoratului General al Poliției în cauza contravențională de învinuire a lui Alexa Marian în comiterea faptei contravenționale prevăzute de art. 240 alin.(1) Cod contravențional, cu încetarea procesului contravențional.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău nr. 4r-1857/23 din 03 octombrie 2023, s-a respins ca nefondat recursul declarat de către agentul constatator Vicol Eugeniu și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Chişinău (sediul Buiucani) nr. 5r-4855/2022 din 03 martie 2023.

În prezenta speţă, Alexa Marian a solicitat încasarea de la pârâtul Inspectoratul General al Poliției, Ministerul Justiției în beneficiul său a prejudiciului moral în sumă de 3000 lei, prejudiciul material în sumă de 5 000 lei, cheltuielile de asistență juridică suportate în actuala cauză civilă în prima instanță în sumă de 5 000 lei și taxa de timbru în sumă de 200 lei, iar instanța de fond corect a statuat că reclamantul Alexa Marian întrunește cerințele instituite de Legea nr. 1545-XIII din 25 februarie 1998 în vederea reparării prejudiciului cauzat prin tragerea ilegală la răspundere contravențională.

Conform art. 19 alin. (1) din Codul civil, în condițiile legii, persoana lezată într-un drept al ei sau într-un interes recunoscut de lege poate cere repararea integrală a prejudiciului patrimonial și nepatrimonial cauzat astfel.

În temeiul art. 5 din Codul de procedură civilă, orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanță judecătorească, în modul stabilit de lege, pentru a-și apăra drepturile încălcate sau contestate, libertățile și interesele legitime.

În conformitate cu art. 45 alin. (1) din Codul contravențional, persoana al cărei drept sau interes legitim a fost lezat prin contravenție îl poate apăra prin acțiune civilă depusă conform legislației procedurale civile. Această persoană are în special dreptul la repararea prejudiciului patrimonial și a celui nepatrimonial cauzate prin contravenție. Prezentul alineat se aplică în egală măsură și în cazul în care, în sensul art. 30 alin. (11), se consideră că făptuitorul nu a fost supus răspunderii contravenționale.

În conformitate cu art. 20 alin. (1)-(2) din Codul civil, dacă prin lege nu se prevede altfel, persoana răspunde numai pentru prejudiciul cauzat prin fapta sa săvârșită cu vinovăție sub forma intenției sau imprudenței. Fapta este săvârșită cu intenție dacă persoana care a săvârșit-o își dădea seama de caracterul prejudiciabil al

acțiunii sau inacțiunii sale, a prevăzut urmările ei prejudiciabile, le-a dorit sau a admis, în mod conștient, survenirea acestor urmări.

Potrivit art. 1 din Legea nr. 1545 din 25 februarie 1998, privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești, prezenta lege constituie actul legislativ de bază care reglementează cazurile, modul şi condiţiile de răspundere patrimonială a statului pentru prejudiciul cauzat prin acţiunile ilicite comise în procesele penale şi contravenţionale de organele de urmărire penală, de procuratură şi de instanţele judecătoreşti.

În virtutea dispozițiilor art.1998 alin. (1)-(3) din Codul civil, cel care acționează față de altul în mod ilicit, cu vinovăție este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege, și prejudiciul moral cauzat prin acțiune sau omisiune. Prejudiciul cauzat prin fapte licite sau fără vinovăție se repară numai în cazurile expres prevăzute de lege. O altă persoană decât autorul prejudiciului este obligată să repare prejudiciul numai în cazurile expres prevăzute de lege.

Conform prevederilor art. 2007 alin.(1) lit. a) Cod Civil, prejudiciul cauzat persoanei prin acțiunile organelor de urmărire penală, ale procuraturii sau ale instanțelor de judecată se repară de către stat integral, indiferent de vinovăția persoanei responsabile, în următoarele cazuri: condamnare ilegală, tragere ilegală la răspundere penală, aplicare ilegală a măsurii preventive sub forma arestului preventiv sau sub forma declarației scrise de a nu părăsi localitatea.

Articolul 2036 alin. (1)-(2) din Codul civil, în cazul în care persoanei i s-a cauzat un prejudiciu moral prin fapte ce atentează la drepturile ei personale nepatrimoniale, precum și în alte cazuri prevăzute de lege, instanța de judecată are dreptul să oblige persoana responsabilă la reparația prejudiciului prin plata de despăgubiri. Prejudiciul moral se repară indiferent de existența și întinderea prejudiciului patrimonial.

În acord cu prevederile art. 2037 alin. (1)-(3) din Codul civil, mărimea despăgubirii pentru prejudiciu moral se determină de către instanța de judecată în funcție de caracterul și gravitatea prejudiciului moral cauzat persoanei vătămate, de gradul de vinovăție a autorului prejudiciului, dacă vinovăția este o condiție a răspunderii, și de măsura în care această despăgubire poate aduce satisfacție echitabilă persoanei vătămate. Caracterul și gravitatea prejudiciului moral le apreciază instanța de judecată, luând în considerare circumstanțele în care a fost cauzat prejudiciul, restrângerea posibilităților de viață familială și socială, precum și statutul social al persoanei vătămate. La determinarea despăgubirii, instanța de judecată va tinde să acorde o despăgubire care, pe de o parte, are o mărime comparabilă cu cea acordată în mod obișnuit în împrejurări similare și, pe de altă parte, ia în cont particularitățile cazului. Aici just s-a menționat că unul din criteriile orientative generale de apreciere a prejudiciului moral este criteriul echității și raportul direct de cauzalitate între o faptă cu caracter ilicit și un prejudiciu cauzat altei persoane. De altfel, satisfacția

echitabilă pentru prejudiciul moral suferit urmează să aibă efect compensatoriu, și nu trebuie să constituie venituri nejustificate pentru victimele daunelor.

Potrivit art. 383 alin. (3) din Codul contravențional, persoana în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional se repune în dreptul de care a fost privată şi ei i se repară cheltuielile suportate în proces dacă, prin hotărîre definitivă, este declarată nevinovată sau răspunderea sa contravenţională este înlăturată, cu excepţia cazului de amnistie.

În conformitate cu prevederile art. 384 alin. (2) lit. u) din Codul de contravențional, persoana în a cărei privință a fost pornit proces contravențional are dreptul să ceară şi să primească despăgubiri pentru prejudiciul cauzat prin acțiunile sau inacțiunile ilicite ale autorității competente să constate contravenția sau să soluționeze cauza contravențională.

Iar potrivit art. 3 din Legea nr. 1545 din 25 februarie 1998, privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești, în conformitate cu prevederile prezentei legi, este reparabil prejudiciul material şi moral cauzat persoanei fizice sau juridice în urma: a) reţinerii ilegale, aplicării ilegale a măsurilor preventive sub formă de arest, de declaraţie de a nu părăsi localitatea sau ţara, tragerii ilegale la răspundere penală; b) condamnării ilegale, confiscării ilegale a averii, supunerii ilegale la muncă neremunerată în folosul comunităţii; c) efectuării ilegale, în cazul urmăririi penale ori judecării cauzei penale, a percheziţiei, ridicării, punerii ilegale sub sechestru a averii, eliberării sau suspendării ilegale din lucru (funcţie), precum şi în urma altor acţiuni de procedură care limitează drepturile persoanelor fizice sau juridice; d) supunerii ilegale la arest contravenţional, reţinerii contravenţionale ilegale sau aplicării ilegale a amenzii contravenţionale de către instanţa de judecată; e) efectuării măsurilor speciale de investigaţii cu încălcarea prevederilor legislaţiei; f) ridicării ilegale a documentelor contabile, a altor documente, a banilor, a ştampilelor, precum şi în urma blocării conturilor bancare. (2) Prejudiciul cauzat se repară integral, indiferent de culpa persoanelor cu funcţie de răspundere din organele de urmărire penală, din procuratură şi din instanţele judecătoreşti.

În virtutea prevederilor art. 6 din Legea nr. 1545 din 25 februarie 1998, privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești, prevede că, dreptul la repararea prejudiciului, în mărimea şi modul stabilite de prezenta lege, apare în cazul: a) devenirii definitive şi irevocabile a sentinţei de achitare; b) scoaterii persoanei de sub urmărire penală sau încetării urmăririi penale pe temeiuri de reabilitare; c) adoptării de către instanţa judecătorească a hotărîrii cu privire la anularea arestului contravenţional în legătură cu reabilitarea persoanei fizice; d) adoptării, de către judecătorul de instrucţie, în condiţiile art. 313 alin.(5) din Codul de procedură penală, în privinţa persoanei achitate sau scoase de sub urmărire penală, a încheierii privind declararea

nulităţii actelor sau acţiunilor organului de urmărire penală sau organului care exercită activitate specială de investigaţii.

Potrivit art. 7 lit. d) și e) din Legea nr. 1545 din 25 februarie 1998, privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești, în cazurile menţionate la art. 3 alin. (1), persoanei fizice sau juridice i se compensează sau i se restituie:amenzile percepute ca urmare a executării sentinţei judiciare şi cheltuielile de judecată suportate de persoana fizică în legătură cu acţiunile ilicite; sumele plătite de ea pentru asistenţa juridică; În corespundere cu art. 13 alin. (1) din Legea nr. 1545 din 25 februarie 1998, privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești, repararea prejudiciului specificat la art. 7 lit. a), c)- g) și în capitolul III se efectuează din contul bugetului de stat, iar în cazul când prejudiciul a fost cauzat de organul de urmărire penală întreținut din bugetul local - din contul acestui buget. Prejudiciul material și moral cauzat prin aplicarea ilicită a amenzilor contravenționale de către alte organe decât instanța de judecată se repară de către aceste organe.

În conformitate cu art. 118 alin. (1) din Codul de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

Articolul 117 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă statuează că, probe în cauze civile sânt elementele de fapt, dobândite în modul prevăzut de lege, care servesc la constatarea circumstanţelor ce justifică pretenţiile şi obiecţiile părţilor, precum şi altor circumstanţe importante pentru justa soluţionare a cauzei.

În calitate de probe în cauze civile se admit elementele de fapt constatate din explicaţiile părţilor şi ale altor persoane interesate în soluţionarea cauzei, din depoziţiile martorilor, din înscrisuri, probe materiale, înregistrări audio-video, din concluziile experţilor.

Aici, Colegiul judiciar consideră necesar de a reitera argumentele aduse de Alexa Marian în susținerea pretențiilor sale de reparare a prejudiciului material și moral în cererea de chemare în judecată și anume că prin anularea procesului-verbal cu privire la contravenție și a deciziei de sancționare, dispusă printr-o hotărâre judecătorească definitivă și irevocabilă, s-a constatat, în mod implicit și incontestabil, caracterul neîntemeiat al atragerii sale la răspundere contravențională, circumstanță suficientă pentru a angaja mecanismul reparator prevăzut de legislația civilă și de Legea nr. 1545/1998.

Colegiul judiciar apreciază critic argumentul apelantului, potrivit căruia lipsa unei constatări exprese a caracterului ilicit al acțiunilor agentului constatator ar exclude dreptul reclamantului la repararea prejudiciului. Or, anularea procesului-verbal contravențional pentru lipsa faptei imputate echivalează, din punct de vedere juridic, cu recunoașterea faptului că intervenția autorității publice a fost nejustificată, iar consecințele acesteia nu pot rămâne fără o reparație efectivă.

Instanța de apel subliniază că răspunderea statului și a autorităților sale, în materia reparării prejudiciului cauzat prin atragerea ilegală la răspundere contravențională, nu este condiționată de dovedirea vinovăției subiective a agentului constatator, ci de existența unei hotărâri definitive prin care actul sancționator a fost anulat. Această abordare rezultă atât din prevederile art. 19, art. 1998 și art. 2007 din Codul civil, cât și din jurisprudența constantă a instanțelor naționale, care statuează că repararea prejudiciului are un caracter obiectiv și compensatoriu, fiind menită să restabilească echilibrul juridic lezat prin intervenția nelegitimă a autorității publice.

Instanța de apel învederează că în ceea ce privește susținerile apelantului referitoare la inaplicabilitatea art. 383 și art. 384 din Codul contravențional, acestea sunt scoase din context. Dreptul la repararea cheltuielilor suportate în cadrul procesului contravențional și dreptul la repararea prejudiciului cauzat prin acțiuni nelegitime nu se exclud reciproc și nu limitează accesul persoanei vătămate la o acțiune civilă distinctă, întemeiată pe normele dreptului comun. Dimpotrivă, art. 45 din Codul contravențional consacră expres dreptul persoanei vătămate de a solicita repararea prejudiciului patrimonial și nepatrimonial pe calea unei acțiuni civile, inclusiv în situația în care făptuitorul nu a fost supus răspunderii contravenționale.

Din coroborarea art. 19 alin. (1) din Codul civil, art. 5 din Codul de procedură civilă și art. 45 alin. (1) din Codul contravențional rezultă fără echivoc dreptul persoanei lezate de a solicita repararea integrală a prejudiciului patrimonial și nepatrimonial suferit ca urmare a unei ingerințe nelegitime a autorităților publice, inclusiv în ipoteza în care procesul contravențional a fost încetat, iar persoana este considerată ca nefiind supusă răspunderii contravenționale. Dreptul la acțiune civilă are un caracter autonom și nu este condiționat de existența unei constatări exprese a vinovăției sau a ilicitului disciplinar al agentului constatator, fiind suficientă constatarea, printr-o hotărâre judecătorească definitivă, a lipsei temeiului legal al sancțiunii aplicate.

Referitor la pretinsa inexistență a unei fapte ilicite, instanța de apel apreciază că ilicitul, în sens civil, nu se reduce exclusiv la săvârșirea unei abateri disciplinare sau penale de către agentul constatator. Este suficient ca actul autorității să fi produs consecințe juridice prejudiciabile unei persoane, iar ulterior să fi fost anulat ca neîntemeiat, pentru ca prejudiciul rezultat să fie susceptibil de reparare. În speță, aplicarea amenzii contravenționale și a punctelor de penalizare, urmată de anularea acestora pentru lipsa faptei, a generat în mod evident un prejudiciu atât material, cât și moral reclamantului Alexa Marian.

În speță, anularea procesului-verbal cu privire la contravenție și a deciziei de sancționare pentru lipsa faptei contravenționale echivalează, din perspectiva dreptului civil și a mecanismului reparator, cu o tragere ilegală la răspundere contravențională. Această concluzie se circumscrie dispozițiilor Legii nr. 1545/1998, care, potrivit art. 1, reglementează expres răspunderea patrimonială a statului pentru prejudiciul cauzat prin acțiuni ilicite comise inclusiv în procesele contravenționale. Noțiunea de „acțiuni

ilicite”, în sensul acestei legi, nu se reduce la constatarea unei culpe personale a agentului, ci vizează rezultatul juridic al acțiunii autorității, respectiv aplicarea unei sancțiuni ulterior declarate neîntemeiate sau ilegale.

Sub acest aspect, Colegiul judiciar constată că instanța de fond a apreciat corect existența legăturii de cauzalitate directe dintre actul contravențional anulat și cheltuielile de asistență juridică suportate de reclamant în cadrul procedurii contravenționale, cheltuieli care nu ar fi fost efectuate în lipsa actului sancționator ilegal. De asemenea, acordarea prejudiciului moral, într-un cuantum moderat, este justificată de atingerea adusă reputației, stării psihice și confortului personal al reclamantului, care a fost supus, pe o perioadă îndelungată, unui proces contravențional neîntemeiat.

Cât privește argumentul apelantului referitor la calitatea procesuală pasivă, instanța de apel reține că instanța de fond a făcut o aplicare corectă a normelor legale. Faptul că statul este reprezentat, în principiu, de Ministerul Justiției nu exclude răspunderea autorității publice concrete ale cărei acțiuni au generat prejudiciul. În speță, Inspectoratul General al Poliției este autoritatea în cadrul căreia a activat agentul constatator și din al cărei buget a fost aplicată sancțiunea, motiv pentru care angajarea răspunderii acestei instituții este legală și justificată.

Aici, Completul judiciar reiterează concluzia instanței de fond, prin care a notat: „*reclamantul Alexa Marian poate pretinde la despăgubiri pentru prejudiciul cauzat prin acțiunile sau inacțiunile ilicite ale autorității competente să constate contravenția sau să soluționeze cauza contravențională exclusiv de la Inspectoratul General al Poliției, or, sancțiunea contravențională a fost aplicată de către agentul constatator din cadrul Inspectoratului Național de Securitate Publică al Inspectoratului General al Poliției”*.

În ceea ce privește încasarea prejudiciului moral din contul Inspectoratului General al Poliției, instanța de apel constată că acesta este reparabil în temeiul art. 2036 și 2037 din Codul civil, independent de existența sau întinderea prejudiciului material. Instanța de fond a aplicat corect criteriile legale de apreciere, având în vedere circumstanțele concrete ale cauzei, durata procesului contravențional, impactul asupra situației personale și sociale a reclamantului, precum și necesitatea respectării principiului echității și a caracterului compensatoriu al despăgubirii, fără a crea un avantaj patrimonial nejustificat.

Iar prin urmare, cerința reclamantului în partea ce ține de încasarea prejudiciului moral în sumă de 3 000 lei din contul Ministerului Justiției, corect a fost respinsă ca neîntemeiată, or, în speță nu sunt întrunite condițiile răspunderii solidare.

Cu referire la cuantumul prejudiciului moral solicitat, instanța de apel apreciază ca fiind justă concluzia instanței de fond prin care a statuat că suma de 2 000 lei, constituie o satisfacție echitabilă pentru suferințele cauzate lui Alexa Marian prin tragerea ilegală la răspundere contravențională, având în vedere că nu a fost supus unor acțiuni care să-i limiteze în mod brutal și abuziv drepturile garantate, nu i s-au

aplicat măsuri procesuale de constrângere: privative de libertate, de limitare în alte drepturi etc.

Mai mult ca atât, luând în considerație Hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) nr. 5r-4855/2022 din 03 martie 2023, devenită irevocabilă decizia Curții de Apel Chișinău nr. 4r-1857/23 din 03 octombrie 2023, este cert faptul, că anularea procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI05 490951 și a deciziei de sancționare din data de 20 martie 2022 adoptată de agentul constatator din cadrul Inspectoratului Național de Securitate Publică al Inspectoratului General al Poliției în cauza contravențională de învinuire a lui Alexa Marian în comiterea faptei contravenționale prevăzute de art. 240 alin.(1) Cod contravențional, cu încetarea procesului contravențional, deja conține în sine, pentru reclamant, o satisfacție morală.

În continuare, cu referire la la cerința reclamantului privind încasarea prejudiciului material în mărime de 5 000 lei cu titlul de cheltuieli de asistență juridică, suportate la examinarea cauzei contravenționale, Completul judiciar de asemenea consideră corectă soluția instanței de fond, prin care a admis cerința și a încasat suma de 5 000 lei, or, potrivit art. 7 lit. e) din Legea nr. 1545 din 25 februarie 1998, privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești, în cazurile menționate la art.3 alin. (1), persoanei fizice sau juridice i se compensează sau i se restituie: sumele plătite de ea pentru asistența juridică.

La caz, la materialele cauzei este anexat ordinul de plată nr. 17352136 din 13 iunie 2024, în mărime de 5 000 lei, achitat de către reclamant pentru serviciile juridice conform contractului de asistență juridică nr. 17- 2022 din 26.08.2022.

Potrivit art. 94 alin. (1) din Cod de procedură civilă, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cererea părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acţiunea reclamantului a fost admisă parţial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporţional părţii admise din pretenţii, iar pîrîtului – proporţional părţii respinse din pretenţiile reclamantului.

Iar, potrivit art. 82 Cod de procedură civilă, cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat, taxa de timbru și cheltuielile de judecare a cauzei.

Conform art. 96 alin. (1) Cod de Procedură Civilă, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părții care a avut câștig de cauză cheltuielile ei de asistență juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare şi rezonabile.

Astfel, la materialele dosarului fiind anexat ordinul de plată nr. 17352132 din 13 iunie 2024, privind achitarea de către reclamantul Alexa Marian a cheltuielilor de asistență juridică conform contractului de asistență juridică nr. 16-2024 din 13.06.2024, în sumă totală de 3 000 lei, instanța de fond întemeiat a admis cerința privind încasarea cheltuielilor de asistență juridică, şi a dispus încasarea din contul Inspectoratului General al Poliției în beneficiul lui Alexa Marian a cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 3000 lei.

În continuare, Completul judiciar consideră necesar de a admite și cerința reclamantului/intimat privind încasarea din contul Inspectoratului General al Poliției în beneficiul lui Alexa Marian a cheltuielilor de asistență juridică suportate în instanța de apel în mărime de 3 000 lei, or, în acest sens partea intimată a prezentat ordinul de plată nr.37693894 din 24 octombrie 2025 prin care se atestă achitarea de către intimatul Alexa Marian a sumei de 3 000 lei pentru serviciile de asistență juridică prestate în faza examinării cauzei în instanța de apel, conform contractului de asistență juridică încheiat cu avocatul Vladimirov Natalia.

Completul judiciar reține că aceste cheltuieli sunt confirmate prin înscrisuri probatorii pertinente, respectiv ordinul de plată menționat, și întrunesc cumulativ condițiile de realitate, necesitate și rezonabilitate, astfel cum impune art. 96 alin. (1) din Codul de procedură civilă.

Instanța de apel concluzionează că, în lipsa unor criterii legale care să permită o cuantificare obiectivă a prejudiciului moral, determinarea acestuia se face prin raportare la consecințele negative suferite de reclamant și familia sa, importanța valorilor lezate, gradul și intensitatea atingerii aduse acestora, precum și la măsura în care fapta a influențat situația sa familială, profesională și socială.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat constant că despăgubirile pentru prejudiciul moral trebuie să păstreze un raport rezonabil de proporționalitate cu atingerea adusă reputației și celorlalte valori sociale protejate, luând în considerare gravitatea și amploarea efectelor produse.

Având în vedere inexistența unei reglementări legale care să stabilească criterii stricte de evaluare a daunelor morale, instanțele naționale sunt îndreptățite să aprecieze în echitate cuantumul despăgubirilor, potrivit jurisprudenței interne și a celei europene, în funcție de circumstanțele concrete ale cauzei și urmările faptei prejudiciabile, asigurând totodată un echilibru just între scopul compensatoriu al reparației și gravitatea suferinței morale efective.

În prezenta cauză, reclamantul a fost supus unei proceduri contravenționale nelegale, care s-a soldat ulterior cu înlăturarea răspunderii sale contravenționale, situație ce a generat pentru acesta o stare de insecuritate juridică, anxietate și stres psihic, afectând în mod direct reputația sa profesională și imaginea sa socială, precum și relațiile familiale și sociale.

Pe acest temei, instanța apreciază că despăgubirea stabilită de prima instanță este echitabilă, proporțională cu atingerea adusă drepturilor nepatrimoniale ale reclamantului și suficientă pentru a compensa suferințele morale cauzate.

Astfel, Colegiul civil consideră că prima instanță corect a conchis asupra temeiniciei parțiale a pretenției de reparare a prejudiciului cauzat prin tragerea ilegală la răspundere contravențională, cu atât mai mult că deja pentru Alexa Marian reprezintă o satisfacție și faptul că s-a dispus anularea procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI05 490951 și a deciziei de sancționare din data de 20 martie 2022, cu încetarea procesului contravențional.

Urmare a constatărilor detaliate supra vis-a-vis de circumstanțele faptice ale cazului dedus judecării în ordine de apel, Colegiul concluzionează că, argumentele expuse de către partea apelantă în cererea de apel sunt lipsite de substanță obiectivă, iar instanța de fond - reieșind din cumulul probelor administrate, a soluționat cauza sub toate aspectele de fapt și de drept, în consecință hotărârea emisă fiind legală şi întemeiată, în corespundere cu art. 130 Cod de procedură civilă.

Prin prisma acestor constatări, Completul judiciar concluzionează că la caz dubiul judiciar a fost înlăturat, iar argumentele invocate de către Inspectoratul General al Poliției poartă caracter formal.

Cercetând cu maximă diligență materialele prezentate, Colegiul notează că dosarul nu conţine vre-un element susceptibil să o facă să ajungă la o altă concluzie în prezenta cauză.

Sintetizând cele detaliate mai sus, statuând cu certitudine că argumentele părții apelante sunt neîntemeiate, iar hotărârea instanţei de fond este legală și întemeiată, Completul judiciar conchide a respinge cererea de apel și de a menține hotărârea contestată.

În conformitate cu prevederile art. 385 lit. a), art. 389, art. 390 Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru-

d e c i d e :

Se respinge cererea de apel declarată de Inspectoratul General al Poliției.

Se menține hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 7 mai 2025.

Se încasează de la Inspectoratul General al Poliției în contul lui Alexa Marian suma de 3 000 (trei mii) lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică suportate în instanța de apel.

Decizia este definitivă și executorie din momentul emiterii, însă poate fi atacată cu recurs la Curtea Supremă de Justiţie în termen de 2 luni de la comunicarea deciziei integrale, prin intermediul Curţii Supreme de Justiţie.

Preşedintele şedinţei,
Judecătorul Arhip Valeriu

Judecătorii:
Corlăteanu Diana

Ghedrovici Nicolae